

Zprávy zahraniční

ČECHY.

Země a lidé.

Praha, 22. září. — Va zdejším benediktinském klášteře v Emauších zemřel bratr Karel, jeden z nejpodivněji obyvavatelů kláštera. Rodným jménem nazýval se kníže Edwin Schoenburg a byl před lety důstojníkem československé gardy, kterého hodnosti dostal se jenom šlechticem z nejvyššího náčelního řádu. Mladý kníže byl člověkem velmi prostopáným a o kouzlech jeho vypravovaly se celé kroniky. Žil vesele, býval utrácet peníze a dělal duševně. Najednou, když dospěl stáří 35 let, povaha jeho se rázem změnila. Stal se sádumčivým, opustil vojenskou službu a vstoupil do kláštera. Tam žil asi deset roků. Benediktinskému řádu odvezl velké majetky.

RAKOUSKO-UHERSKO.

Bude vystaveno jeho tělo.

Vídeň, 21. září. — Ač bylo učiněno rozhodnutí o oběsnání st. louské výstavy Rakouskem dosti pozdě a ač je na to povolení zcela poměrně málo, přece bude vystava Rakouska pěkná, poněvadž bude omezena jen na několik málo oborů. Především má být znázorněno rakouské školství a železniční doprava. Zvláště budou vystaveny na velké plastické znázornění velikých rakouských horských dráh přes Semmering, Brenner a Arlberg. Dále budou vystaveny velké rakouské válečné lodě, a též umění bude zastoupeno.

Car se musí schovávat.

Vídeň, 21. září. — Také rakouští socialisté, po příkladu italských, hodlají proti carovi uspořádat demonstraci, bude-li možno, pouliční. Právě se tím chtějí demonstrovat proti samovládě v zájmu lidu ruského, jenž car ústavně upřel. Následkem toho car se nikde na ulici neukáže a snad ani do Vídně nepřejde. Jest možno, že bude hostem císařovým jenom v Schoenbrunnu, odkud pojedě s ním na louku do Štýrska.

Mezitím, co se oba panovníci budou objímat a líbati, jako by se láskou chtěli smíjet, napádná nest neobyčejná činnost zvěřácká, která na hranicích ruských v Rusku, tak v Rakousku pracují. Rusko nedávno polapilo několik rakouských zvěřácků a nyní se oznamuje ze Lvova v krátké době již třetí případ polapení zvěřácků ruských. Tentokrát objevena byla krádež několika mobilních plánů a dřeviny, jimiž velí podmaršálek Arlhausen. Jest jistě, že v krádeži má účastenství personál v dřevodělně, ale kdo to byl, dosud se nespřítalo. Plány byly ovšem asi prodány Rusku.

V Gastyně je smutno.

Vídeň, 22. září. — Hruzný den v Gastyně jsou sice pryč a se sousedními místy jest opět spojené, ale proto přece tam panuje smutek a nářek. Těch několik málo ještě zbylých cizinců epěchám, a zmenšují tak ještě příjmy tamnějšího obyvatelstva, jež má nyní tím více potřeby peněz, aby nahradilo aspoň částec to, co voda sněla. Celý Gastyně utrpěl mnoho, ale doufá se, že mu přispěje vláda ku pomoci.

Hedervary má zůstat u vesle.

Budapešť, 23. září. — Dnes bylo u veřejného v zdejším úředním listu zveřejněno o zdejším vládním listu znění královského listu, jímž se svědčuje opět o hraběti Hedervarymu uvoření nového kabinetu. Císař v něm praví, že ho hluboce smutí politováníhodné poměry, jež ochromují chod státního stroje. Nemůže přív však nic změnit, a zmenšují tak ještě příjmy tamnějšího obyvatelstva, jež má nyní tím více potřeby peněz, aby nahradilo aspoň částec to, co voda sněla. Celý Gastyně utrpěl mnoho, ale doufá se, že mu přispěje vláda ku pomoci.

Krise nerozřešena.

Vídeň, 22. září. — Jak všechny okolnosti naznačují, není krize uberská daleko ještě rozřešena. Císař nabídl štápnky jen takové, které dříve nabídl opozici ministrský předseda Šeidl a po něm Hedervary. To je rozhodně málo a není se, jak by se tím mohla opozice uspokojit. Jinou povímbilvou věc jest, že bylo sestaveno něho ministerstva světoho zase Hedervarymu, člověku, který byl polapen při splicení poslanec. Je to dokázáno, že řádný a pořádný člověk v Uhrách dnes ministrské křeslo nechce. Za těch okolností není rozřešení krize možno spůsobem jiným, než tím, že by se opozice zalekla a couvla. A to se asi stane. Říšská rada vídeňská pak bude se asi zdráhati, projevati vojenskou předlohu dříve, než jí projednává Uhři. Ostatně již to svolání říšské rady dokazuje, že je v Rakousku zmatek nad zmatek, hotový Babylon. V těchto dnech měly být svolány zemské sněmy a říšská rada měla se sejít i s říjou.

Svolání říšské rady.

Vídeň, 23. září. — Dnes se sešla se říšská rada a sice, jak vysvětlil ministrský předseda Koerber, za tím účelem, aby přijala předlohu, opravující zákon o vojenských nováčcích, tak aby byly odstraněny obtíže, způsobené uberským sněmem. Dr. Körber pravil, že byly některé uberské požadavky vypovězeny nejen na podřítí jednoty rakousko-uberské armády, ale i na pokračování práv Rakouska ve společném armádě. V navržené předloze se určuje, že nemá být odveden v Rakousku vyřazený počet nováčků, dokud nebude povoleno stejné zvýšení již počtu v Uhrách. Ministrský předseda, nabídl na rychlé přijetí této předlohy, by první mohli být puštěni domů vojáci, kteří službuň doba nyní vyprší. Jeho návrh byl přivítán potleskem, avšak také demonstrací českých poslanců.

FRANCIE.

Dostal příliš mnoho.

Paříž, 21. září. — Vlnit Picolo a Daechino, kteří házel v Marsellu po francouzském ministerstvem předseda dovl Combesovi rájskými jablky, byli odsouzeni každý na pět roků do vězení. Ačkoli cestoval Combes tehdy jako nouzovník, měl přece soudní dvůr na to, že platila ona úrážka jeho úřednímu postavení.

Oddělení církve od státu.

Paříž, 23. září. — Sociálnětický poslanec poslance Briand, jež parlamentární výbor před koncem zasedání po věmi díkolem, spracovali předlohu o oddělení církevní od státu, dohodl se s jejími přívrženci. Toto podá výboru ihned. Předloha nazývá úplnou náboženskou svobodou, podrobení klášterů vládě a změnu státního zřízení tak, aby z něho bylo náboženství úplně vyloučeno.

NĚMECKO.

Sociální demokraté.

Berlín, 21. září. — Výsledek sjezdu sociálnědemokratického jest citelnou porážkou vlády. Kdyby se bylo bývalo podotázko revisionistům změnití program strany, bylo by to nevyhnutelně vedlo ku sblížení mezi stranou a vládnoucími kruhy. Program Bebelův však znamená nesmířitelný boj proti všem vládním předlohám, jímž má být vstaveno na říjnovou novou bremena. „Jste stranou revolucí a stranou tou zřetelně,“ vyslovil se Bebel. „Měti námi a nynějším kapitalistickým státem není žádná smíření možná.“ Jest jistě, že jest to jediný program, jakého si dělnický lid německý přeje.

Obrovská rychlost.

Berlín, 21. září. — Na zosenské elektrické dráze byla dosud v neděli rychlost 114 míl. Nesděluje se však, jakou vzdáleností onen vlak touto rychlostí ujel, neboť jest ona trat' dlouhá pouze 18 míl. Trať byla pro diváky uzavřena.

Zvýšili mu trest.

Berlín, 21. září. — Poddůstojník Breidenbach byl odsouzen aplačným vojenským soudem k šesti letům vězení a degradaci. Setník Grollmann, o němž Breidenbach tvrdil, že mu poručil nováčky třáti, odvedl v té věci svědectví. Rozsudek první instance proti Breidenbachovi změnil na 3½ let vězení a degradaci.

Zatčení socialistický redaktor.

Berlín, 21. září. — Asi před čtrnácti dny byl zatčen a uvězněn A. Rehbain, místní redaktor a zpravodaj blavného socialistického listu Vorwaerts. Nyní, když se celá veřejnost proti jeho nepravděnému zatčení vzepela, bylo brzo soudu propuštěn. Zatčení Rehbainovo mělo přitáhnout pozornost, jistý však stěžoval si mu na týraní a na ukrutnosti poddůstojníka ve své setnině. Rehbain věděl, že by to mnoho nepomohlo, zprávu o tom neuvěřil, ale došel k setníkovi a domluvil mu. Byl ihned na to zatčen, poněvadž pryč se dostal úřad armády. Vskaz pravá příčina jeho zatčení byla asi jiná. Měl být důležitým vězněním, který má zprávu o tom podal. To však bylo marš, Rehbain nikoho nezvrazil a musil být konečně propuštěn. Časopisy všech stran, nejen socialistické, vládu za to odsuzují a namítají, že tímto spůsobem socialistům vo du na mlyn naháná.

Proslavil se Polák.

Berlín, 22. září. — Ve Vratislavi byl obžalován 66 Poláků, že se na počátku tohoto roku dopustili výtržnosti a úrážek německé národnosti v Laurahuette. 38 lidí odsouzeno bylo do žaláře na tři až čtyři měsíce do tří roků, ostatní ke lhůtám kratším nebo pokutám. Mezi odsouzenými jest redaktor Wišic, jenž dostal dvoleté vězení a otec a bratr polského socialisty Koriantyho, z nichž první jest odsouzen na dvacet, druhý na devět měsíců. Obžalovaní jsou ze dvou třetin nedospělí mladci.

Poslední písně vystupování proti poddůstojníkům, kteří vojáky třáfi, má asi podnět v kruzích nejvyšších, z okolností samého a následkem toho vyslovuje se obava, že nebude mít dlouhého trvání, jako nic, co císař začne. Císařův bratr, princ Jindřich, jenž nastoupil velem nad baltickým loďstvem, nepotvrdil tyto dva rozsudky nad jedním poddůstojníkem pro tento přečin na tři dny do žaláře odsouzeným. Prohlásil, že trest jest příliš lehký.

Nalezení mrtvé.

Mnichov, 22. září. — Ředitel vídeňské společnosti vídeňských zpěváků Schramm, jeho manželka a jeden mladý muž, byli nalezeni ve svém hotelu jako mrtví. Přišli sem k Hjnově však zůstanou vzor tomu v útržech tak dlouho, než se nová skupitina sejdě. Pak utvořeno bude ministerstvo parlamentární, v něm budou mít většinu krajní radikálové.

Turecko.

Srbsko hrozí sultánovi. Turecká vláda nedávno poslala srbské notu, v níž si stěžuje na to, že srbské povstalec přecházejí hranice. Vláda bělehrádská na to odpověděla, že učiní všecko možné, aby tomu zabránila a že právě jednu takovou četou u samých hranic rozpráslila. Vskaz tak Turecko musí politiku svoji změnit a přestat již jednou vrazit, olupovat a jinak týrat křesťany. Neбудe-li tomu brzo konec, pak praví srbská vláda, že nemůže se za pokoj zaručiti a svůj lid v pokoj udržeti.

Anglie hrozí Turecku.

Londýn, 23. září. — Vláda britická, aby Turecku dala chuť k zavedení reformy v Macedonii a zádově aby své vlastní zájmy na Balkáně obhajila, poslala do tureckých vod své loďstvo. Bělehrádský ministr, ilustrativně a Renown posláni byli od balkanských ostrovů ku Krete, do zálihu Suda, odkud již nebudou mít k tureckým břehům daleko. Kde-to evropské vlády domnívají se, že je válka bulharsko-turecká také celá loďst.

odvrače, v Cañiradě nikdo náhled ten nesdílí. Tureci se na ni stále houževnatě připravují. Také v Sofii nastala znovu tma. Proto však se nedá o tom ještě nic určitějšího říci. V Cañiradě koná vojenská rada každodenně zasedání a turecká vláda ve svých válečných přípravách stále pokračuje. Třicet dva turecké prapory vydaly se na cestu do Monastiru k Drinopolu, kdež mají k bulharským hranicím blíž. Mimo to zkušeni lidé očekávají, že vyjednávaní mezi Tureckem a Bulharskem povede k nějakému cíli. Zvláště povstalec turecký silbům nevěří a nebudě tak snadno nějak je uspokojiti.

Odvrátil se. Důležité oznamuje se listu „Daily News“, že byla svedena velká bitva u vesnice Milina, při níž od hranice 250 povstalec drželo se tak statečně, že deset tureckých praporů i s děly nemohlo proti nim le světlý. Tureci měli veliké strasti. Povstalec se uhnějí a konečně přišli jim na pomoc i dobrovolníci z okolí, kteří řady jejich sestihli. O této bitvě ostatní došly zprávy i z jiných stran.

Americké lodě, které dosud dít v Bejrutu, budou asi o nejdříve odvolány, poněvadž se shledalo, že jich tam třeba naprosto není. Odtud pojedou snad do Port Saidu, na břehu afrického, aby se tam zaslouby a obepují snad východní břeh Afriky, než se na cestu do vod amerických vydají.

Ruškou odhánána byla velká lidová schůze, na níž přijaly její resoluce, vyzývající vládu, aby beze všech Turecku válku vypověděla. Je to znamení doby, neboť tak drázně nikdy ani na lidových schůzích v Bulharsku mluveno nebylo. Hlavním řečníkem byl dr. Karel Taratčev, předseda macedonských organizací, který se vyslovil, že povstalec vyjednávaní mezi Bulharskem a Tureckem žádně činně nepřikládá. Takové vyjednávaní zahájeno bylo v roce 1897, 1899 a v roce 1900, ale nikdy nevedlo k cíli. Turecko se do vyjednávaní dalo jen proto, aby získalo času a mohlo mezitím křesťany v Macedonii docela vyhubiti. Až se mu to podaří, bude jeho vojsko volně a bude moct ležet proti Bulharsku zakročiti. Na schůzi byly přijaty resoluce, vyslovující děly, anglickým biskupům, anglickým dělnickým uním, americkým tiskem a všem, kdož bulharskou věc jakýmkoli spůsobem podporují. Schůze této příkladě se nemalá důležitost, protože se město Rušuck má veliký význam ochodní i společenský a stýká se v něm všechna bulharská inteligence.

Jednání o zachování pokoje. Sofia, 23. září. — Při vyjednávaní s tureckým zástupcem Ali Feruhem bojem stězoval si dnes bulharský ministrský předseda Petrov na to, že se na bulharskou půdu hrne stále množství uprchlíků z Turecka. Tak tyto dva státi k Loengradu do Burgasu přes 1000 rodn. Bulharsko jim pomoc oděpirati nemůže a jest povinno se jich ujmuti. Bulharská vláda činí opatření o seslání vojska na hranicích, tak aby se zamezila přechod povstalcem a lidem obzobřeným. Turecko za to silbuje, že dovoří ženám, dětem a lidem pokojným návrat domů a postará se o jejich bezpečnost. Ta bude asi za něco státi. Vláda již nafidla, aby pluky druhé a třetí divise postoupily ku hranici drinopolské, kde mají také Turci mnoho vojska nahromaděno. Povstalecké čety jsou při velké činnosti v okolí Razlogu, v provinci serské, kdež mají v rukou všechny horské průsmyky. Turecké obyvatelstvo přechá směrem k Soluni.

Turecké úřady vydaly nový seznam výsledků krvavé práce svého vojska v Macedonii. Je to dlouhé léčení vrazed, loupeží a vypalování vesnic, jež byly dvacet tři u okolí Malko Trnova, osmáct u okolí Kirk Killisse, čtyři u okolí vasiliecké a tři u okolí Vezenu.

Turecké ministerstvo koná v poslední době ustávané porady. Rozmýšlí se, kterou cestou bylo by lépe se dát: Buď válku odvrátit, k čemuž však bylo by třeba úplného ukopčení Bulharska a zavedení reform, anebo vyuoat si od volnoet ujistění, že nezakročí a ponechají sultánovi volnou ruku, kdyby došlo k válce a Bulhary. Obě vřady, jak turecká, tak bulharská, zapírají, že by byly samy učinily k jedné první krok, a tak se neví, kdo vlastně začal. Sofijské listy tvrdí, že první návrh vyšel od turecké vlády a že se ho Bulharsko s radostí chopilo, namítavši jenom písně, aby to nebyla pouhá slova, nýbrž také skutky.

Vzor všemu tomu vyjednávaní v ukutnostech na bojišti se pokračuje a bulharská vláda dostala dlouhý seznam nových barbarických skutků tureckého vojska na všech stranách. V mnohých případech již polapeni povstaleci za živa zvolna upaleni.

VELKÁ BRITÁNIE. Vládní nesnáze. Londýn, 23. září. — Předseda ministerstva, Balfour, při sestavování nového kabinetu narazil na obtíže, které ztěžila překonání. Členy jeho ministerstva mohou být jenom takoví lidé, kteří soubíli aspoň s částečnou změnou cílních zákonů, v takovém došahu, jak to nedávno prohlásil, však těch je v Anglii málo. Wyndhamovi, jenž je ministrem pro Irsko, nabízena byla v ministerstvu některá místa lepší, ale on je odmítl. Jeho úřad dal by se spíše nepřekonat menším politikem obsaditi. Ministři, kteří se s Balfourem rozešli, neměli, ale dopisují do různých časopisů a objasňují svoje státní názory. Všichni soubíli v tom, že Balfour nebyl oprávněn měnit své názory o cíle, dokud se o otázce této lidé u volbách nevysloví.

Před parlamentární komisí pokračuje jest vyšetřování některých vojenských opatření z války boerské. Tvrdilo se, že město Ladysmith, Boery dlelo obléhané, zachránili jen námořní děla, která tam admirál Lambton před samým obléžením dopravit. Včera svěřil před komisí generál Hunter, jenž během obléžení v Ladysmithu pobýl, a ten praví, že děla střílela tak špatně, že spůsobila zbytek všech škody, než uložku. Z toho je v Anglii veliké překvapení. Nestojí za nic tato děla, pak nestojí za nic také celá loďst.

Chicago, Ill., 24. září, 1903.

Posmrtní vyšetřování

Vrah Marie Spilkové, z č. 353 zák. 18. ul., Louis Peasant, odkázán vzkoprotě bez přípitstí k záruce.

Výpomocný koroner Buckley odbyval včera dopoledne posmrtní vyšetřování nad zavražděnou krájkou Marií Spilkovou z čísla 353 zák. 18. ul. Inkvet odhánán byl na canalportské policejní stanici.

Po něm svědčila jeho 11letá dcera, Běla Spilková. Běla byla s matkou až do té chvíle, kdy si ji tato poslala pro pivo, tedy bezprostředně před vraždou. Na svůj útlý věk jev neobyčejnou inteligenci a výpovědi svoje pronášela jasně, srozumitelně hlasem. Die toho, co Běla pravila bylo by jistě, že vrahové byli dva a že Peasant běže vzhledu vnu na sebe, nechtěje prozraditi jméno druhého vraha. Na otázku koronera, zda-li ví, co znamená přísaha, odpověděla, že ví. „Musím mluvit pravdu, neboť bych jinak přišla do vězení a duše moje po smrti do pekla.“ Běla chodí do školy, ale onen pátek byla ve škole pouze dopoledne, odpoděno si ji nechala matka doma, protože šla na Haistlet ulici něco koupiti. Matka odešla z domu v jednu hodinu odpoděno a vrátila se ve 2 hodiny. Přinesla několik zavazců do okna. Po prohlídce zavěsila jež matka, že má velkou žensk a dala jí pět centů, by přinesla pivo. Vzála tedy džbánek a šla pro pivo do hostince Horvorka. Venku byla asi 10 minut, stála totiž chvíli na chodníku. Když šla domů předními schody, potkala Peasanta; už šel směrem k Fisk ulici. Jakmile vyšla po schodech na chodbu v druhém poschodí, spatřila neznámého muže utíkati po zadních schodech do dvora vedoucího. Všech pak dovnitř, ale matky tam nebylo, ač jí volala a celý byt prohledala. Domnívala se, že šla k Fezinku nebo na Blue Island ave, jak se před tím vyjádřila. Za chvíli tam přišla její kamarádka a s tou pivo vyplila. Asi o třetí hodině přišel Louis Peasant a zdálo jí, aby mu půjčila sekyrku. Běžela tudíž pro ni dole do dřevnice a Peasant čekal nahoře, stál u dveří. Když mu sekyrku půjčila, vyláhl si dvéře u svého bytu a zavěsil na ně houpačku, do kterého položila Běla malé děcko Spilkových a houpačku. Krátce po čtvrté hodině přišla domů Peasantova žena a tážala se Běly, jaké jest její matka. Peasant se mezi tím myl u hydrantu v kuchyni a Běla si dobře všimla, jak se hodně myl. — Sám však se jí ani slovem po matce nezeptal. O páté hodině přišly domů z práce sestry Antonie a Anna. Ptaly se jí na matku a když jí řekla, že už je dlouho pryč, daly se do pláče. Peasantova řeč byla „O, Anno, tvoje matka už je tak dlouho pryč, až od půl třetí není doma!“ Obě sestry pak stály se divaly z okna, když matka přijde. Otec přišel krátce před šestou hodinou a také se sháněl po matce. Byl doma si čtvrtě hodin, když Anna zpozorovala, že klíč od pudy je ve dveřech. Jakmile na to upozornila otec, tento vyskočil a běžel na pudy „a tam byla moje maminka.“ Nahoře pak byl otec asi tři minuty, pak přišel dole a v pláči pravil: „Děti, matka jest mrtva na pudy!“ Dal se všichni do pláče. Požádali viděti, jak nikdož muž nespolek s pudy a položili jí na postel ve přední světnici. Louis Peasant vzal střílnu a svítil matce do obličej, a ukazoval lidem její rány na hlavě. Později však nechtěl dovoliti lidem, aby chodili nahoru a sháněli se se schodů. Věděla také, že matka nosí u sebe větší částku peněz, avšak jest se o tom před nikým nezmiňovala.

Na svědectví povolána byla Antonie Spilková, nejstarší dcera zavražděné. Ta pravila, že toho dne byla doma u oběda a asi o půl jedné odešla se do práce. Pracuje v jisté krejčovské dílně. Domů přišla o páté hodině a tu se dověděla, že matka jež jest již od půl třetí z domu pryč. Řekla jí to Peasantova. Tážala se Běly, kde jest matka, a tato jí řekla, že šla pro pivo, a když přišla zpět, že už tam matky nebylo. Otec přišel kolem šesté hodiny, také se divil, že není matka doma. Když pak byl Annou upozorněn, že je puda otevřena, běžel tam a našel matku zavražděnou. Dále řekla svědkyně vše jako Běla. Matka byla celá pod křví a Peasant s lucernou v ruce na ní svítil. Svědkyně říkala, aby neplakala, že to není lež platno. Mluvil s ním v nedělní večer, kdy tam byla na návštěvě ona, sestra Anna a matka. Matka přišla, že koupí nějaké majetky. Ježenou Peasanta se zná, když tato byla ještě svobodná. Když přijel z Oklahomy, byla již provdána za Peasanta, a u tohoto poznala. Domnívala se, že musela matku peníze před Peasantovým ukázat, což př by bylo velice možno proto, že se s ním nikterak netažila. Nosila je ve spodní sukni, avšak měla mezi nimi také peníze na živobytí a když je potřebovala, nebrala o díle, před kým je vydává. Po té byl zavolaán na svědectví policista Písa. Tž vyřekl, jak byl povolán v pátek, 18. září po 6. hodině večer policejní vř před dům číslo 353 zák. 18. ulice. Bylo řečeno, že tam nějaká ženitina spáchala sebevraždu. Když přijel na místo, bylo mu řečeno, že byla Marie Spilková zavražděna. Nalezl jí ležeti na pudy mrtvou. Snesl jí dole. Před tím však sňahal lidé, kteří se tlačili na chodbu. Mezi těmi byl také Peasant a když mu řekl, aby se k lidu, odpověděl, že je obyvatelem tohoto domu. Spilka mu na pudy ukázal, jak byla uřknuta zavražděná kapsa s penězi. Dole pak jí prohlížel dr. Kolaf a shledal rány na hlavě. Dále svědčil seržant Lyman z canalportské stanice a tž vyřekl, jak zatknut byl Peasant. Nejdůležitější ovšem byla výpověď tajemného F. Alexy. Tž má nepopíratelně zaslouhu o polapení vraha. Když přišel na místo, přepíral se všech nájemníků, zda-li v tu dobu něco slyšeli. A tu mu pravila jistá paní, bydlící dole ve předu domu, že viděla jiti paní Spilkovou domů asi ve 2 hodiny odpoděno.

Tragedie lásky.

Žena zavražděna a vrah sebevrahem.

Mrtvolu muže a mladé ženy byly nalezeny včera o půl šesté hodině ráno v trávě na 54. ulici a Lexington ave. Žena byla všeho střešena předlohem, jenž ve vzdálenosti čtyřiceti stop od místa, kde vraždu spáchal, se zastříštil.

V ženě ztožněna byla během dne, Arthur M. Laurie z čísla 301—64. ul. Ježí muž je dekoratér vykládných oken, zaměstnaný v oznamkových oddělení jateční firmy Swiftovy. Do práce hlásil se obyčejně telefonem a z domova přímo odebrá se do obchodu, kamž je z hlavní úřadovny poslán. Také včera hlásil se stejným spůsobem do práce, nemaje nejmenšího tušení o hrozně tragedii. Po ztožněnání mrtvoly ženy, byl telefonicky o všem zpraven. Bylo to právě před polednem. I hned odebral se domů.

Lauriovi bydlil v domě na 54. ul. Neuro málo přes dva měsíce. Ostatní spolunajemníci o něm málo pověděli. Laurie bydlil v číse 5321 Lake ave, ale před třemi měsíci se odtud vystěhoval, prohlásiv, že se ožení. U firmy Swiftovy nevěděli, že je ženat. Jak v stejném domě obývaly lidé vyprávějí, oba odešli v úterý ze svého bytu a nikdo neslyšel, že by se byli navrátili.

Obě mrtvoly dopraveny byly do Bll-grove pohřebnického závodu v číse 5133 Lake ave. Oba byli mrtví několik hodin. Střední rána v prostřed prsou ženy naznačovala zřejmý spůsob, jakým byla připravena o život. Muž byl střešen dvakrát před bradu a třmkrát v ruce revolver, jímž se se světa sprovodil.

Police dle toho, co mohla dosud vyšetřiti, soudí, že vražda a sebevražda byla výsledkem nešťastné lásky. Laurieova byla elegantně osáčená, měla lehký letní oděv, široký klobouk se pstrcosm přerem nejnovější módy, a v ruce měla zelený slunečník. Spodní sukni byla zelená a spodní prádlo hedvábné. Botky měla s vysokými podpatky a širokými šerovými.

Muž nebyl tak elegantně osáčen. Obělek jeho nebyl na zakázku dělán. Měl ležatý límec, jež díle všeho již delší dobu nosil.

Dle sdělení, jež policie získala od uvaděče v divadle, hrozit tato tragedie byla koncem hádky dvou milenců. Charles Osborn z čísla 5428 Lexington ave, student, jenž večer dělal uvaděče v divadlech, navravel se krátce po půlnoci domů. Sestoupil s lanové káry linie Jackson Park na 55. ul. a Lexington ave. Když sestoupil, praví, že viděl sestoupiti dmu s přední částí ženy a muže ze zadní káry. Šli severně o Lexington ave. před ním. Ženitina odvrátila hlavu od společnosti, hřála si se slunečníkem. Muž, jak O. Osborn tvrdí, mluvil tše a namáhal se, jak dalo se vyrozumět, získati slib od ženy. Oba šli zvolna a ač on krok svůj také zmínil, brzo je předešel a vkročil do svého domu.

Když šel kolem, muž s dámou přestali mluvit, a přistoupil k ní blízce, téměř ustál v chůzi. Osbornovi bylo to divné. Žádné střešné rány však neslyšel. Bezpochyby byl příliš hluboko zabran v učení. Policii po bedlivém pátrání podařilo se najíti rodinu, ježž členové o 1. hodině ráno slyšeli na křik a vystřelily a na to bylo třeba. Na místo, aby se přesvědčili o přičině tomu, ho znovu ulehli. Teprve ráno dověděli se o nálezu mrtvoly. Byli to členové rodiny p. S. Caswellové, vdovy v číse 4518 Lexington ave. obývající. Sebevražda byla asi 30 let stará, 5 stop a 10 paleč vysoký, vážil asi 160 liber, měl světlý obličej, na sobě měl tmavý oblek, bílou, černě pruhovanou košili a měkký klobouk.

V muži ztožněném kameník Inocenti Talamini, rodem Ital, ježž jak blížším pátráním na jeho vyslo, Laurieova poznala, když uprchla z kláštera z Detroit do Chicago a ubytovala se v roztrfěné čtvrti na 22. a State ul. Siula Hattie Elizabeth Weberova. Nepěkného života vzdala se, jakmile seznámila se s Arthurem M. Laurie a Talamini však jí pronášedoval údule i v noci. Jakmile objevila se za ulicí byl u ní a namáhal se přemluvit ji, aby se za něho provdala.

Bylo to právě nedaleko jejího domu, kde žila jako žena Arthur Laurie, ježž však teprve za muže chtěla si vzíti, když Talamini dal jí na vybranou, aby buď vzala, k nepočetnému životu, buď že bude zabita.

Vollia smrt, a byla krvelačným Italem zavražděna. Mrtvolu ježž ztožněn zvedl o jejím zavraždění. Talamini ho ztožněn nemohl. Nikdy ježž neviděl. Policii Laurie vyprávěl, že a nfm Weberova bydlela od 20. července jak jeho žena, a byla také jen pod jeho jménem známa. Nikdo ze sousedů nevěděl, že není jeho manželkou. „Sama zařídila byt,“ pravil dále, „a já vydělavá abychom jej uhradili. Miloval jsem ji, ale že jsem jí nedal za manželku nepožal, bylo k vůli jejímu dřívějšímu životu. Sňal jsem jí však, že si ji vezmu, když se polepší a zapomene na zlamosti z dřívějšího života a z nichž jsem jí hleděl vyprostiti. Byla v klášteře sv. Alžběty v Detroit, dříve než do Chicago přišla. Chtěl jsem, aby šla nazpět a ona připravovala se k tomu. Až by se byla vrátila, vzal bychom se. Muže, jenž jí zavraždil, jsem neznal. Věděl jsem, že se stále trápla, ale nikdy neřekla proč, až teprve v pondělí, když jsem jí viděl posledně živou. As o 6. hodině večer šel jsem s ní z domova na pouliční káru na 55. ul. Řekla mi, že Arthur stále mě pronášeduje veliký žid, jehož se bojím. Chee, abych s nfm jela do Joilet a slibuje, že mě zabije, nepojeudu-li. Bojím se, že mě usmrtí. Tážal jsem se jí, kdo žid ten je, ale ona neodpověděla. Když vsedla na káru, řekl jsem jí s bohem a varoval ji znovu, aby nevěřila si muze, o němž mluvíla. Na to jsem odešel, a od té doby jsem jí neviděl. V pondělí odebrala se navštívit přítelkyni, Minnie Waters, ježž lež v nemocnici na Franklin a Washington ul. V úterý večer mně telefonovala do hostince na Lake ave, kdy jsem do domu o desáté. O jedné slyšel jsem střešné rány, vzal jsem, ale nicého jsem neviděl, a uleh jsem proto znovu. Poprvé setkal jsem se s ní v Benngrove divadle na 55. ul. a Lake ave. Bydlela v číse 237—22. ul. Často jsem se s ní setkal, a zamíloval se do ní.

Bylo tomu v letě právě rok. Na podzim přiměl jsem ji, že se odtud odstěhovala a začala prádelnu v číse 2229 Cottage Grove ave. s penězi, ježž měla našetřena. Když nemohla se v práci nedělati úspěšně, ubytoval jsem se na 54. ul.

Talamini byl teprve ztožněn o 6 hodině večer Albino Zuleyanem, jenž bydlel s nfm v číse 423—25. ul. V úterý z domova odešel o osmé hodině večer, ale neřekl, co zamýšlí. Zaměstnan byl až do minulé soboty u Herman a Flavin.

Rodiče zavražděné dívky bydlí v Toledo, O. Byla 22 roků stará. Talamini čítal as 28 let.

Bývalý spolkový senátor skonal. Včera krátce před sedmou hodinou skonal bývalý spolkový senátor Chas. B. Farwell ve svém letním sídle v Lake Forest. Přitil a srdceční chorobami učinily konec jeho životu. Byl při vědomí až do posledních chvílí. Byl po několika měsících trápen revmatismem a myslelo se, že se vyléčí. Když se již uvažovalo, 14. září chtěl se posadit k oknu. Upadl však a zlomil si ruku. Počest